

РЕШЕНИЕ

№ 2937

гр. София, 07.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Адриан Янев

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12364** по описа за **2020** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Г. Н. С., подадена чрез адв.С., против Решение от 02.10.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 14-ти състав по НАХД № 11693/2019 г., с което е потвърдено наказателно постановление №19-4332-012254/01.07.2019г., издадено от началник сектор ОПП-СДВР, с което НП на основание чл. 182, ал.1, т.6 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и е лишен от правото да управлява МПС за срок от 3 месеца. В касационната жалба са развити доводи за незаконосъобразност на решението на СРС, като постановено при нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Твърди се, че СРС не съобразил разминаването на правната квалификация на вмененото нарушение по АУАН и НП; при липса на мотиви; без да са събрани доказателства дали пътната отсечка където е засечена скоростта е обозначена с пътен знак В26; не е съобразил че в НП липса посочване на конкретното превишение на скоростта след приспадане

на толеранс от 3% в полза а водача; че мястото на нарушението е неясно описано; както и че е налице разминаване между правната квалификация и фактическото описание на вмененото нарушение. Иска се решението на СРС и потвърденото с него НП да бъдат отменени.

В съд.з. касаторът Г. Н. С., р.пр. не се явява и не се представлява.

Ответникът – СДВР отдел „Пътна полиция”, р.пр., не изпраща представител в съд.з. и не ангажира становище по делото.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено с материалния закон.

За да постанови решението си с което се отменя НП, въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 19.04.2019г., в 08:51 часа, Г. Н. С. е управлявал лек автомобил „Ф. Купе“, с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица], с посока на движение от Центъра към Околовръстен път, срещу Стопанство Врана, със скорост от 107 км/ч, при приспаднат 3 % толеранс в полза на водача – 104км.ч., при разрешена от 50 км/ч., въведена населено място с пътен знак „В-26“. Нарушението е установено и заснето с техническо средство TRF-M №506. Мотивите на въззивното решение съдържат точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на тази изложена по наказателното постановление и АУАН, свеждаща се до управление на МПС, при превишение с над 50км./ч. на разрешената за движение в пътния участък скорост; както и изводи относно правната квалификация на нарушението и липсата на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставянето на АУАН и при издаването на НП.

Неоснователно е възражението в касационната жалба, че в НП не е посочено конкретното превишение на скоростта, с която се е движел касатора, след приспадане на толеранс от 3% в полза на водача – в него изрично е посочено, че при измерена скорост 107км., за наказуема след приспадане на толеранс от 3 % се приема скоростта 104км./ч.

Неоснователно е и възражението за липса на конкретно посочено място на извършване на нарушението – в АУАН и в НП за такова е посочен бул.Ц. шосе, в участъка на Стопанство „Врана“, като означението „срещу стопанството „Врана“ очевидно е дадено с оглед посоката на движение от Центъра към Околовръстно шосе.

За изясняване на фактическите обстоятелства СРС е приобщил по делото доказателства, удостоверяващи техническата изправност на автоматизираното техническо средство към момента на извършване на нарушението – протокол №2-38-18/24.10.2018г. за проверка на мобилна система за видеоконтрол и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване №10.024835, както и доказателства за наличието на сигнализация относно наличието на такова техническо средство –снимков материал и Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система от 19.04.2019г., в който изрично е посочено наличието на пътен знак В26. В касационната жалба са направени твърдения, че по делото е следвало да се изиска схема за организация на движението от СО, и че като не е сторил това районният съд е нарушил правото на защита на наказаното лице.

Искане в този смисъл, а и за събиране на каквито и да е доказателства, касационният жалбоподател не е направил пред районния съд. Целта на касационното производство е да отстрани евентуални пропуски на първоинстанционния съд, а не такива на страните, поради което, доколкото касационният жалбоподател не е направил доказателствените си искания своевременно пред районния съд, не може да се вмени на съда, като съществено нарушение на процесуални правила, постановяването на решение на базата на събраните по делото доказателства. СРС е събрал относими към спора доказателства, като правилно е оценил същите и е постановил решение, чиито изводи кореспондират със събраните доказателства.

Относно възражението на касатора във връзка с разминаването на посочената като нарушена алинея на чл.21 ЗДвП в АУАН и в НП, съответно - ал.2 и ал.1, доколкото фактическото описание на нарушението в АУАН и в НП е аналогично, съдът приема че това разминаване не засяга правото на защита на наказаното лице, тъй като не е довело на практика до затруднения за него да разбере в извършването на какво нарушение е обвинено. В случая намира приложение разпоредбата на чл.53, ал.2 ЗАНН, според която наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

Доколкото установената с пътния знак В26 максимално разрешена скорост за движение с ППС от категорията на управляваното от касатора съвпада с тази за населеното място – 50км., т.е. не е различна от посочената в ал. 1 на чл.21 ЗДвП, съдът намира, че правилно административнонаказващият орган и районният съд са квалифицирали вмененото на Г. С. фактически описано нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП.

Доколкото в рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.10.2020г. по НАХД № 11693/2019г., на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.